

ἔχει νὰ λάβῃ καὶ κράζονται πλερωμένοι καὶ τὰ ἑξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν τιμίων μαρτύρων καὶ βεβαιώνει καὶ ὁ σ(ινιὸρ) Γεώργιος.

† Ρῖκος κουδονῆς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

† στάθης βλαστὸς ¹⁾ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

† Γιωργάκης βαρσαμᾶς βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

6.

Δωρεὰ πρὸς ἀναδεκτὸν τῆς 30 Αὐγούστου 1663.

Νοτάριος Β. Μποντινιὸρ (Β:βλ. 45, σ. 21).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1663 Αὐγ(ούστου) 30 εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς πόλεως Ζακύνθου, ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ μ(ισσὲ)ρ Λίας Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ε) Ἀναγνώστη, ὁ ὁποῖος ἰνστάρει νὰ γράψω ὡς κάτωθεν: Ἐπειδὴ καὶ καιρὸν ἀπερασμένον νὰ ἐβάπτισε ἓνα παιδί τοῦ παρόντος μ(ισσὲ)ρ Γιάννη Φουκᾶ Μηλιώτη, τὸ ὁποῖον ὠνομάτισε Γιώργιο, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγ(ίου) Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ Πατινιώτη ²⁾ καὶ θέλοντας ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰν τοῦ δώσῃ ἐκεῖνο τὸ χάρισμα καὶ βαπτιστίκιον ὅπου εἶναι τὸ χρειάζομενο, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν νὰ μὴν τὸ ἔκαμε, θεληματικῶς τρόπου καὶ εἰς δυνάμει τῆς παρούσης δίδει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ βαπτιστίκι πρὸς τὸν ἄνωθεν φριότσο του καὶ πάντων τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἓνα κομμάτι σπιτότοπον, ὅπου ἡύρσκεται νὰ ἔχῃ, τόπος νοῦδος, στὴ σκοντράδα τοῦ Ἀγίου Ταξιάρχου τοῦ Πασπαλιάρη ³⁾, τοῦ μᾶκρου ὀρυῖες τέσσερες καὶ τοῦ πλάτου ἕτερες ὀρυῖες τέσσερες ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ ἡύρσκεται μὲ ἅπασά του ἄλλο δικαίωμα καὶ μὲ κάμποσες πέτρες καὶ θεμέλιο καὶ πλησιάζει ἀπὸ τὸν Λ ⁴⁾: στράτα, Π ⁵⁾: σπῖτι τοῦ ἄνωθεν Νίκλου καὶ ἀπὸ τὴν Τ ⁶⁾: τόπος τοῦ ἁγ(ίου) Δημητρίου τοῦ Κανέση ⁷⁾,

¹⁾ στάθης Βλαστός. Ἡ οἰκογένεια Βλαστοῦ τῆς Ζακύνθου ἦλθεν ἐκ Κρήτης τῷ 1520. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας ταύτης σημειωτέος ὁ Ἰωάννης ἢ Ποννιαλέτος ἀγιογράφος ἐν Ζακύνθῳ, εἰσαγαγὼν τὴν ἐπὶ σανίδος ζωγραφίαν τοῦ Ἐπιταφίου. Πλείονα βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν ἐν λ. ἔνθα καὶ βιβλιογραφία*.

²⁾ ἁγ(ίου) Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ Πατινιώτη. Λέγεται καὶ Ἀγ. Ἰωάννης τῷ Πάτινος. Ναὸς ἐν τῇ πόλει, μετόχιον τῆς ἐν Πάτρῳ μονῆς τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου, ἰδρυθεὶς μεσοῦντος τοῦ 17 αἰῶνος διὰ τῆς ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1650 διαταγῆς τοῦ Γεν. Προβλεπτοῦ θαλάσσης Ἀλ. Μοτσενίγου. Τὸ εἰκονοστάσιον τοῦ ναοῦ τούτου κατεσκεύασεν ὁ ἐκ Κρήτης ξυλογράφος Τζουάννης Μοσκέτης τῷ 1652.

³⁾ τοῦ Ἀγίου Ταξιάρχου τοῦ Πασπαλιάρη. Ναὸς ἐν τῇ πόλει τῆς Ζακύνθου ἀνήκων τῷ 1602 εἰς τὸν ἱερέα Ζαχαρίαν Πασπαλιάρην.

⁴⁾ Λ = Levante = ἀνατολικός, Ἀνατολή.

⁵⁾ Π = Ponente = δυτικός.

⁶⁾ Τ = Tramontana = Βορρᾶς.

⁷⁾ τοῦ ἁγ(ίου) Δημητρίου τοῦ Κανέση. Ναὸς ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ φρουρίου κλιτύος

φυλαζόμενοι καὶ τὰ ἐξῆς: Τὸν ὁποῖον ἄνωθεν σπιτότοπον δίδει ὡς ἄνωθεν, ἵνα κάμη πρὸς τὸ ἄνωθεν παιδί διὰ βαπτιστίκι του διὰ νὰ τὸ κάμη καὶ δεσπονέρη εἴτι ἄρα θέλει καὶ βούλεται μὴ ἀπὸ τινος ἐναντιούμενος μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις τόσο ὁ αὐτὸς Γιώργιος, ὥσάν καὶ πάντες οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ νὰ ἔχουν ὁμπλιγο νὰ δίδουν πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλο καὶ πάντας τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ τὸν κάθε ἴησιον χρόνον, κάθε στήν πρώτη τοῦ Τρυγητίου, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τὸν ἐρχόμενον ρεάλι μισὸ καὶ ἓνα κοιτόπουλλο καὶ τοῦτο αἰωνίως ὡς ἄνωθεν, δίδοντας ἐξουσίαν τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Ἰωάννη· διὰ ὄνομα τοῦ ἄνωθεν παιδιοῦ του, νὰ στριδάρη καὶ δεκρετάρη τὸ παρὸν χάρισμα καὶ βαπτιστίκιον διὰ νὰ ἔχη πάντοτε τὸ στέρεο, βέβαιο καὶ ἀπαρασάλευτο καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις ὅποτε τῷ καιρῷ ἤθελε ἐναντιωθῇ τινὰς τὸν ἄνωθεν φιότζο μου, ὁββέρο τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του, ὡς ἄνωθε διὰ τὸν ἄνωθεν τόπον, ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ κτήματά του ὅλα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, νὰν τοὺς μαντενίρη στὸ ποσσέσσο τὸ παντοτινὸ καὶ ἔπειτα νὰν τοῦ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε ἐνάντιο ἔξοδες, ντάννα, ἰντερέσσα καὶ μεγιοραμέντα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδίου νὰ εἶναι ὁμπλιγάδα καὶ ὑποτικάδα τὰ καλά του καὶ μεγιοραμέντα ὅπου ἤθελε κάμει στὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὴν ἄνωθεν κοντριμπουτζιὸν τὸ ρεάλι μισὸ καὶ κοιτόπουλλο τὸν κάθε χρόνον καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ τὸ ὁποῖον παιδί, ἐπειδὴ καὶ νὰν μὴ εἶναι τοῦ νόμου¹, ὁ ἄνωθεν πατήρ του προμεττέρει ἵν πρόπρις μπένις διὰ τὸ αὐτὸ καὶ μαντενιμέντο τῆς παρούσης. Καὶ οὕτως ἐποίησαν καὶ ἔμειναν εὐχαριστημένοι ρεφουδάροντας ρετζιπροκαμέντε τὰ αὐτὰ μέρη κάθε ἄλλο ἐνάντιον τῆς παρούσης καὶ τὰ ἐξῆς ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν καὶ βεβαιώνει.

† παπᾶ ζαχαρίας παπαληᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε,

† ἀντρίας σεμπρικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† Λέος νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

7.

Πληρεξούσιον τῆς 28 Μαΐου 1665. Νοτάριος Β. Μπονσινιὸρ (Βιβλ. 52, σ. 88).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν 1665 Μαγίου 28 εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς πόλεως Ζακύνθου, παρὼν σωματικῶς ὁ μ(ισσέ)ρ Πέτρος Νίκλος ἀπὸ τὴν Μάνη τοῦ ποτε Μιχάλη, ὁ ὁποῖος κάνει κουιμέσσο γκενεράλε ὥσπερ τὸ ἴδιό του κορμὶ τὸ

ὄχι μακρὰν τῆς Θ. Πικριδιωτίσης, κτισθεὶς ὑπὸ τινος Κα(ρ)νέση ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν ἐπὶ Ἐνετοκρατίας. Ὁ ναὸς ἐσώζετο τῷ 1508.

¹) νὰν μὴ εἶναι τοῦ νόμου. Νὰ μὴ εἶναι ἐνήλικος. Πρβ. γυναῖκα τοῦ νόμου = γυναῖκα ἔχουσα τὴν πρὸς γάμον ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, ἐνήλικος.